

Cena permanentne legitimacije za obisk 14. Ljubljanskega velesejma, ki se vrši od dne 30. maja do dne 10. junija t. l., je za izvenljudski obiskovalce znižana na 20 Din. Ta legitimacija daje pravico na večkratni poljuben vstop na velesejem in na znižano voznično na parobrodih. Legitimacije prodajajo potniški uradi, denarni zavodi, županstva itd. Za polovično voznično na železnicah si more vsakdo nabaviti posebno železniško izkaznico, ki jo je izdala železniška uprava sama. Dobi se na vsaki postajni blagajni za 5 Din. Ko potnik kupuje vozno karto, kupi tudi to železniško izkaznico. Na velesejmu dobi potem potrdilo o obisku, nakar mu vozna karta velja za brezplačen povratek do 12. junija t. l. zaključno.

Veliki adresar za mesto Maribor (Celje, Ptuj) in širše okolice (občine bivše mariborske oblasti po novi ureditvi z vsemi administrativnimi in trgovskimi podatki) bo urejen na nov, priročen in vsestransko uporaben način po najboljšem modernem evropskem vzorcu. Radi tega pa ne sme manjkati nobenemu poslovnemu človeku. Cena v prednaročilu 175 Din, oglasi po dogovoru. Adresar se naroča pri Tiskovni založbi, o. r. z. o. z., Maribor, Gregorčičeva ulica 26, telefon 29-70.

Velika izbira manufakturnega blaga v Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15. Naši kupci dobe koledar »Slovenskega gospodarja«.

Obžalovanja vredni slučaji.

Ponarejevalec stotakov in njegovi pomagači pred sodiščem. Anton Kokot, 44letni, brezposelni oskrbnik iz Jarenine, je odslužil lani julija v mariborskih sodnih zaporih kazni. Po vrnitvi na dom je razlagal priprostim ljudem, da je bil kaznovan radi ponarejanja denarja in je bil radi tega znanja pri ljudeh takoj v velikih časteh. Naselil se je v Jareninskem dolu pri svojem svaku viničarju in je poskušal srečo s ponarejanjem stotakov, katerih je napravil v celem 6. Dva fanta sta skušala spraviti falzifikate v promet, a ju je doletela v Mariboru usoda izsleditve. Dne 25. maja je bilo na mariborskem sodišču poleg glavnega krivca Kokota še 8 soobdolžencev. Anton Kokot je bil obsojen na poldrugo leto robije, sokrivci pa vsak na nekaj mesecev zopora.

Uzmoviči iz Slovenskih goric na zažojni klopi. Dne 25. maja je sodilo ma-

riborsko sodišče številna tatinska dejanja petorice, ki je strahovala z nezahvaljenimi nočnimi obiski Slovenske gorice. Državni pravdnik jim je očital v obtožnici 33 tatvin, katere so zagrešili obdolženci tekom dveh let. Kradli so meso, slanino, kure, vino, žganje, poljske pridelke in sploh vse, kar je imelo kako vrednost in jim je prišlo pod roke. Glavna krivca peteroglave družbe sta bila Janez Kuhar, 23letni kolarski pomočnik iz Kicarja pri Ptujju, in Ant. Bubnjar, 23letni delavec iz Velovlaka. Kuhar je dobil triletni zapor, Bubnjar 2 leti, ženske, ki so nakradeno blago skrivale, so prejele večmesečno zaporno kazni.

Nevarna kolesarska tatova pred sodniki. Mariborski sodniki so sodili dne 25. maja dva opasna kolesarska tatova: 39letnega Franca Herica iz Grabnoškega vrha in 29letnega zidarskega pomočnika Alojza Slokana iz Žerovinca. Oba sta že bila predkaznovana. A. Slokan je bil pred kratkem spuščen iz zapora, Heric je odsedel že eno leto. Omenjenega dne sta dajala odgovor radi tatvine 16 koles, 2 pušk, mesa, kokoši, posteljnine itd. Največ koles sta pokradla ob priliki kolesarskih izletov, katere sta delala na ukradenih biciklih. Hericu so prisodili 6 let, Slokanu 8 let.

Napad pred sodiščem. Dne 21. januarja t. l. sta napadla kmečka sinova Jože Krček in Franc Gajšt iz Makol posestnika Jerneja Vagnerja in njegovega sina Tita. Tit je še pravočasno utekel, njegov oče pa je dobil zabodljiv v lice in v prsa. Sodna obravnava, ki se je vršila dne 23. maja v Mariboru, je pokazala, da je nagovoril k napadu na oba omenjena Krčeka njegov tovariš Gajšt in mu je celo posodil svoj nož. Krček je bil obsojen na eno leto ječe, Gajšt na 10 10 mesecev zopora.

Kratko veselje nad begatim vlomilskim plenem. Zadnjič smo poročali o velikem vlamu, ki je bil izvršen v trboveljsko cementarno in si je prilastil vlomilec 97.000 Din v kovanem denar-

Za fante:

Naš slovenski nadškof Anton Bonaventura Jeglič imenuje to knjigo: »Zlato knjigo slovenskih fantov«. Večjo zalogo teh knjig smo prejeli v razprodajo in jih oddajamo za polovično ceno, namesto za 12 Din le za 6 Din, dokler traja zaloga, Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

ju. Po temeljiti preiskavi, poizvedovanju ter opazovanju so zaprli Antona Boriškega, slugo cementarne. Priznal je, da je odnesel iz kovčega tako visoko svoto kovancev v nahrbtniku in je zakopal denar na vrtu, kjer so našli 92 tisoč Din. Tudi pri njem so še dobili nekaj in bo cementarna oškodovana le za malenkost. Boriška so oddali v sodne zapore v Laško.

Fantovska podivjanost. Jožef Vodopivec, pekovski pomočnik, se je peljal na kolesu na Pijavsko pri Krškem. V krčmi g. Pirca se je sestel z nekaterimi fanti. Na povratku krog 9. ure zvečer, ko je ostavil gostilno, je bil napaden s kamenjem in zadeli so ga tri streli ter eden celo v trebuh. Težko ranjenega so oddali v bolnico v Krškem, surove napadalce so zaprli.

Poštar se ustrelil. V Kočevju se je ustrelil tamošnji poštar Ant. Curl. Ob priliki nedavne revizije je bil denarni promet v redu, očitano mu je bilo le nerodno poslovanje. Najbrž je ta očitek živčno bolnemu potisnil v roke samomorilno orožje.

Redek način samomora je izvršil 23. maja v Ljubljani na Poljanski cesti 37letni mesar in mož najemnice gostilne Franc Tršan. Mesarski nož si je pognal sam s tako silo v prsa, da si je srce predril in je obležal mrtev. Vzrok samomora ni znan.

Obsodba vlomilca. V noči od 4. na 5. december lani je bilo vlomljeno skozi zaprto okno na stranišču v poštni urad na Viču pri Ljubljani. Vlomilec je odnesel 460 Din gotovine ter znamk, da

Versko tetoviranje kot orožje proti boljševizmu.

Brezbožniki v Turkestanu (v vzhodni Aziji) bojujejo hud boj proti vsaki veri, bodi kl islamu ali proti krščanstvu. Strogo je prepovedano, da bi kdo prestopil prag katkega svetišča, ali poučeval verouk v šoli. Prednjo steno velike mošeje (turško svetišče) v Taškentu so podrli, na dvorišče so postavili spomenik o četni boljševizma Leninu in pred tem spomenikom se vršijo vedna propagandna predavanja proti veri. V zadnjem času pa so začeli opazovati po turkeških mestih ter selih naslednje izred-

Januš Golec:

21. nadaljevanje.

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih.

Ujetnika so tresli, oblivali, drgnili ter mu ulivali žganja v usta, katera so mu odklepali z nožem. Fant je bil udarjen s tako silo, da mu je morala počiti lobanja. Vsi, do ranega jutra trajajoči poskusi oživljenja so bili zastoj. Znaki življenja so se še skrivali po mlademu telesu, zavest se ni marala vrniti.

Ko so javili poveljniku, da zajeti begunec ne bo govoril nikdar več, je stopil sam k njemu in se prepričal, da ga ne varajo.

Dal je povelje, naj pripravijo visok kol izven šume tik pod jeruzalemskim taborom, odkoder je dobro videti do onih prokletih tabornikov. Po končanih pripravah in izbranem prostoru naj pridejo ponj. Sam bo vodil strašno nabadanje na zaostren kol, na katerem se bo mladostni drznež vendarle zavedel in pripovedoval vsaj s slabotnim stokanjem pasjim ušesom na hribu, da bo odslej pobeg po pomoč povsem izključen!

Kruci so privlekli na rob gozda na parobek za na kol določeno žrtev. Položili so jo zavito v razrezano obleko na tla. Jutranje solnce je naganjalo zaostanke nočne megle iz grabe, ko so prignali na kraj mučenja par konj, da bi pomagali pri strašnem navlečenju. Trdega dreva ni bilo pri roki, so pač skrbno obtesali in zaostri raven ter dolg hrastov hlod. Ta bi naj mrevaril jetnika v nepopisno groznih mukah ure, da, dneve, dokler se ga ne bo usmilil s svojim odrešilnim poljubom angel smrti! Vse je bilo pripravljeno. Poveljnik je stopal v spremetvu bobnarjev in trobentača na parobek, odkoder so morali dobro videti iz tabora peklenko zamišljeno početje in osveto nad že umirajočim — nedolžnim mladeničem!

Tamburji so udarili na bobne, trobentač je zapiskal v pozor!

Zakopi krog jeruzalemskega svetišča so oživeli na mah. S hriba je zaoril strahoten krik in pretresel do trepeta vse ob kraju gozda zbrane rablje. Iz utrdb so se usule najkrepkeše postave, se spustile navzdol in ne več krikale, da, neznansko tulile. Bobni so utihnili, trobentač je odstavil trombo. Vse je ostrmelo kakor okamenelo, ko je predramil iz osuplosti zbrane

Romarji v Marijino Celje:

Vsi, ki ste že romali ali mislite tja romati, ne pozabite si kupiti † dr. Anton Medveda knjigo: **V Marijinem Celju.** V njej so zgodovinske in potopisne črtice kot tudi pridige † dr. Antona Medveda, ki jih je imel v Marijinem Celju. Knjig je še samo 200 na razpolago in jih oddajamo po 5 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

je znašala skupna škoda 5140 Din. O vlomilcu ni bilo ne sluha in ne duha. Našli so le razbito ročno blagajno. Radi ponudbe 1000 poštnih znamk na prodaj se je izdal kot vlomilec Stanko Senger, ki je že bil obsojen radi ropa. Lani 27. julija je bil izpuščen iz mariborske kaznilnice pred odsluženjem kazni. St. Senger je bil v slučaju vloma na Viču toliko brezvesten, da je ovadil radi tega zločina ljubljanski policiji pokrivem Karla Pevca. Aretirani je dokazal nedolžnost in je bil izpuščen. Dne 25. maja je obsodilo ljubljansko sodišče Sengerja na 3 leta in 1 mesec robije.

*

Razno iz Prekmurja.

Murska Sobota. Na binkoštni pondeljek popoldne je bilo pri nas kaj živahno in praznično; kajti po par letih smo zopet pričakovali prevzvišenega knezoškofa dr. Tomažiča v svojo sredino. Njegov prihod je bil napovedan na 1. uro popoldne, a za vernike je bilo to preveč čakanja, zato so se začeli zbirati že ob dveh popoldne. Točno ob štirih se je prevzvišeni pripeljal med svoje ovčice v Prekmurju. Pri prvem slavaloku sta ga pozdravila narodni poslanec g. Jožef Benko in srezki načelnik g. Lipovšek, pri drugem pa g. župan Hartner in g. rabin izraelske cerkve, kar je prevzvišenega posebno iznenadilo. Sledili so pozdravi šolskih otrok. Vsem skupaj in vsakemu posebej se je prevzvišeni skoraj s solznimi očmi zahvalil in šel v cerkev, kjer ga je čakal g. kanonik Slepčec z ostalo duhovščino. Prevzvišeni je ostal med nami do praznika sv. R. T.

Murska Sobota. Pred dnevi se je vršilo pri nas zborovanje učiteljskega iz vsega Prekmurja. Zbralo se je okrog 200 učiteljev, ki so reševali pereča vprašanja svojega stanu. Med drugim so zahtevali izplačilo draginjskih doklad. Po daljši debati sta govorila še g. Hočevar Ciril iz Maribora o držanju učiteljskega ter g. Drekonja Ciril iz Turnišča o temi »Zgodovinski pouk«. Ob koncu se je priglasil k besedi predsednik kluba prekmurskih akademikov ter povdarjal pomen popolne gimnazije v Murski Soboti.

Ženavlje. Pri nas kakor v večini obmejnih vasi se kaj radi podajo švercarji čez mejo, da od tam prinesejo stvari, ki so cenejše kot pri nas. Najrajši prinašajo tobak za pipo, ki ga tu razpečavajo za manjšo svoto, kot stane naš monopolski tobak. Toda vedno nimajo sreče. Tako so pred kratkim izsledili varnostni, oziroma obmejni čuvarji tri tihotapece tobaka. Na klic »Stoj!« so tihotapci tovor odvrgli in začeli bežati. Beg se jim je tudi posrečil, a po daljšem preiskovanju so prišli v roke pravice. Odvrgli so 1250 paketov tobaka, kar že stane lepo svotico. Mogoče bi bilo umestno, da bi država v obmejnih krajih dajala tobak za pipo nekoliko ceneje, kar bi omejilo slučaje smrti, ki se zgodijo ob priliki »šmugljanja«. Če bi namreč bil naš tobak tako poceni kot utihotapljen, tihotapci gotovo ne bi več prinašali tujega, ker ne bi imeli zasluzka, zastoj pa ne bi tvegali svojega življenja.

Dolnja Lendava. Ob priliki ljubljanskega velesejma priredi srezko načelstvo skupen izlet

kmetovalcev v Ljubljano in na Gorenjsko. Najzaj grede se bodo ustavili v Št. Juriju pri Celju, da si ogledajo kmetijsko šolo. Izlet bo vodil prof. ing. Sadar, banovinski referent. Od doma se bodo peljali brčkone dne 3. junija ob šestih zjutraj. — Pred kratkim se je tu ustrelil Stefan Matjašec, vojni invalid in trafikant na Glavnem trgu. V smrt so ga gnale brčkone družinske razmere.

Zabodljaj z gnojnimi vilami pred sodiščem. 25letni Geza Šraj iz Prosenjakovcev iz Prekmurja in njegov svak J. Malašič nista živela v najboljših odnosih. V noči 23. januarja je našla Malašičeva mati v hlevu svojega sina Jožefa vsega krvavega vnezavesti. Poklicani zdravnik je ugotovil, da je Malašiča najprej nekdo močno udaril po glavi, nato ga še pa zhotel z gnojnimi vilami skozi prsa. Težke telesne poškodbe je bil obdolžen svak Šraj, ki je dejanje tajil, a je bil v Mariboru dne 23. maja obsojen na enoletno ječo.

Smrtna nesreča. V mlinu mlinarja Mencingerja v Kračiči v Prekmurju je bil zaposlen 30letni delavec Šandor Kūčan. V mlinu je zdrknila transmisija s kolesa in to je hotel Kūčan zopet naravnati. Pri tem opravilu ga je zagrabilo kolo in ga treščilo ob tla s tako silo, da je obležal mrtev v mlaki krvi.

*

Mladina in nedelja.

Dolžnost vsakega katoličana je, da posvečuje Gospodov dan (nedeljo), in sicer s tem, da opušča hlapčevska dela, se udeleži sv. maše ter opravlja druga boguljubna dela. Zato tretja božja zapoved prepoveduje ob nedeljah hlapčevsko delo brez sile ter vse, kar skruni nedeljo ali onemogočuje njeno po-

svečenje: pijančevanje, prireditve, ki ovirajo izpolnitev verske dolžnosti, razposajene igre, pregrešne veselice i. t. d. Posvečevanje nedelje prinaša božji blagoslov posameznikom, družinam in vsemu narodu. Skrunitev nedelje ima pogubne posledice: razdivjanost srca in npravno propadanje človeške družbe.

Iz tega se vidi, kakšno mesto zavzema nedelja v mladinski vzgoji. Krščanska rečenica pravi: Kakršna nedelja — takšna smrt. Vprav tako je resnično: Takšna mladina, kakršna je njena nedelja. Prava mladinska vzgoja mora polagati največjo važnost na to, da se mladina vzgaja k zvestemu in vestne-

krvnike že čisto od blizu pogin oznanjujoči krik: »Udri, pobij, satanovo zalego!«

Niti »Oberkruc« Godrnja ni utegnil, da bi bil zapovedal, naj zaustavijo pobesnele izpadnike. Kruci so pometali od sebe, kar je kateri držal v roki in resk — resk — — v najbolj zdivjanem diru po zmrzlem snegu v šumo — — Vsak jo je urezal na svojo stran, zavedajoč se, da je pri tako srditem napadu še edini spas — pobeg na lastno pest!

Ob priletu Miklavčanov na parobek je ostal tamkaj edino le brezvestni Franček. Poleg njega kol, v zemljokopana luknja, sekire, lopate in kramp. Še za mučenje privedeni konji so oddivjali v očigled z neugnano silo proti gozdu brzeči nevarnosti.

Victoriosus — zmagovalec, g. župnik Martin Stariha, poveljnik jeruzalemskega tabora, je vodil sam krdelo najboljših, ki so prihiteli brez ozira na opasnost, da otmejo v grozne muke obsojenega. Orjaški gospod, ki ga je pomladila upravičena ljutost, je vzel slabo hropečega v naročje in stekel z njim po grabi in navkreber v stan in hram žalostne Matere božje — — —

Pred oltarjem Božjorodice je klečala mati Vida in

sklepala krčevito roke v molitvi k Oni, ki edina prav razume zemeljske žalostne matere.

Stopili so v cerkev borci z obremenjenim poveljnikom na čelu. Župnik se je preril trdih korakov skozi zbrane proti oltarju in odložil na stopnice ne več sopečega — mrtvega mladca — — Odposlan je bil v mesečni noči po odpomoč k staremu očetu, a so ga vrnili materi — ubitega! Mesto pomoči in rešitve — smrt!

Nadvse pretresljivi pogled na mladostnega mrliča pod nogami žalostne Matere božje in ob njem klečečo lastno majko — je presunil vse navzoče, da so zaplakali na glas. Med jokom in ihtenjem tabornikov se je sklonila mati nad obličje smrtno obledelega sina in ga poljubila na dolgo — — Vstala je z vso mirnostjo in velela z nadčloveškim samozatajevanjem in tlačenjem žalosti: »Pomagajte, da ga položimo tu pri Mariji na mrtvaški oder!«

Tabor je pričel s pogrebnimi opravili, ne meneč se za nevarnost oblege.

Frančeka so položili v zadnje slovo in počesčenje na mrtvaški oder tik pod glavnim oltarjem. Možje so prinesli krampe in lopate. Kameniti tlak so

nosti: Delavci v Turkestanu, ki so 90 odst. mohamedani, hodijo okrog v poletnem času v srajci ter platnenih hlačah in na golih prsih imajo utetovirano mohamedansko veroizpoved: »Alah je velik, Mohamed je njegov prerok.« Napram takemu izražanju vere so tudi komunisti brez moči. Odpor naroda proti boljševikom je vedno jačji. Kolikokrat se zgodi, da mohamedani brezbožnike kar na cesti pobijejo. Kako ostri so boji med brezbožniki in vernimi Turkestančji, lahko vidimo iz naslednjega dogodka: Pred par leti so brezbožniki v turkest. pokrajini Fungana porušili eno svetil-

mu izpolnjevanju krščanskih dolžnosti, med njimi predvsem nedeljske dolžnosti. Vzgoja, ki zanemarija ali prezira nedeljo, ali pa ne skrbi za omogočitev izpolnjevanja nedeljske dolžnosti pri mladini, ni krščanska in tudi državni ne služi, pa naj se krije s to ali drugo krinko.

V Nemčiji se sedaj bojuje težak boj katoličanov za katoliško nedeljo katoliške mladine. Nemški škofje stojijo v prvi vrsti teh bojnikov. Pred nekaj dnevi je imel v Stuttgartu škof Sproll govor, v katerem je med drugim poudaril: »Osemnajst let potujem kot pomožni škof in kot škof po deželi. Vselej mi je bilo v veselje in uteho, če sem videl, kako je naša Kristusu in veri zvesta mladina s svojimi zastavami korakala po cestah in ulicah ter brez strahu pred ljudmi Kristusovo zastavo nosila skozi mesto in skozi strnjene vrste nevernikov. Upali smo, da nam bo ta hrabra mladina s svojimi krepko-dejavni organizacijami ostala. To upanje je bilo tem bolj opravičeno, ker so te organizacije stavljen pod varstvo državnega konkordata. Toda kljub konkordatu je kmalu začel boj zoper katoliško mladino in njene organizacije. Ta boj in njegove metode (načini) ne vodijo k ljudskemu občestvu. Razmere pa so takšne: Hitlerjeva mladina marsira okoli vse nedeljsko jutro ter ne obišče božje službe. Katoliški mladeniči so večinoma v manjšini. Če zahtevajo, naj se jim da možnost, da gredo k božji službi, žanjejo samo zasmehovanje in sramotenje. Ponemod so se uprizorile neke občestvene božje službe. Kakor so prišli ali do katoliške ali protestantske cerkve, so vsi morali vstopiti in voditelji so izjavili: saj je vseeno, ali katoliško ali protestantsko, kmalu bo skupna nemška narodna cerkev. Take skupne božje službe so katoličanom prepovedane ter vodijo k verski zmedenosti in brezbriznosti. Včasih se dogodi, da katoliška mladina po dolgem maršu vendar pride do katoliške božje službe, pa je tako upehana in utrujena,

da se je ne more udeležiti, kakor je katoličanu dolžnost. Tako se mladina odvaža od nedelje in religije. Našemu ljudstvu pa pripada religija in nedelja. Da, mladini pripada vera in zato ji pripada nedelja! Kdor mladino trga od nedelje in njenega posvečevanja, jo trga od vere in kreposti. Tak ne more biti prijatelj naroda.

*

PEVSKI KONCERT PRI VELIKI NEDELJI.

Katoliška akcija velikonedeljske dekanije si pod skrbnim vodstvom dekanjske duhovščine hvalevredno prizadeva, da poleg duhovne obnove nudi ljudstvu tudi primerno in zlasti v današnjih dneh prepotrebno razvedrilo. V ta namen je priredila nastop cerkvenih pevskih zborov, ki se je vršil na binokšni ponedeljek dne 21. maja pri Veliki Nedelji. Na grajskem dvorišču, ki je vsled svoje dobre akustike kakor nalašč za take prireditve, je bil postavljen oder, ki so na njem nastopili — z eno izjemo — vsi cerkveni pevski zbori velikonedeljske dekanije. Po pristrnem pozdravu velikonedeljskega g. dekana Friderika Horvata je prvi nastopil cerkveni pevski zbor od Sv. Bolfenka na Kogu (7 ženskih in 9 moških glasov), ki je pod vodstvom g. organista Franca Rožkarja ubrano zapel v mešanem zboru Ocvirkovi »Tam na vrtni gredi« in »Eno samo tiho rožo«, v moškem pa Nedvedovo »Ljubezen in pomlad«. Nato je stopil na oder cerkveni pevski zbor od Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji (10 ženskih in 14 moških glasov). Njegov vodja, g. župnik Jožef Rehar, obenem glasbeni vodja te pevске prireditve, je zbor z neumornim delom izvežbal tako, da je dosegel prav lep uspeh. Izvajali so Premrlovo »V Korotani« (končni visoki »a« v sopranu je nevarni!), koroško narodno »Pojdem v rute« v Devovi harmonizaciji, in Klemenčičevo »Notranjsko«. Za njim je cerkveni pevski zbor iz Ormoža (11 ženskih in 14 moških glasov) zapel Ipavčevo »Kukavica«, Hladnikovo »Pomlad« in Adamičev »Ples kralja Matjaža«. G. kaplan Rupert Pušnjak, vzorno miren in obenem globoko čuteč dirigent, je svojega zbora lahko na moč vesel. Saj zveni vseskozi ubrano in zlasti njegove srebrnozvočne soprane bi sprejeli tudi veliki zbori z odprtimi rokami. Cerkveni pevski zbor iz Sredšča

Za zaročence:

Katekizem o zakonu je knjižica, ki pouči zaročence o vsem potrebnem. Škodila pa ne bo tudi zakoncem, ako jo preberajo, ker so marsikje že pozabili, kaj je sveti zakon. Knjižica stane le 4 Din in se dobi v

Printarna sv. Cirila v Mariboru.

(13 ženskih in 13 moških glasov) vodi g. organist Franc Panič. Lepo nam je zapel Ipavčevo »Milada«, ki bi bila še lepša, če bi bila podana v nekoliko hitrejšem tempu, in Nedvedovo »Naša zvezda«. Nato nas je presenetil cerkveni pevski zbor iz Svetinj. Šteje sicer komaj 5 ženskih in 6 moških glasov, zato pa ima korajžnega poguma za tri take zbere. G. organist Miloš Mirkec je z njim zapel Aljažev »Na nebu zvezde sevajo« in Zemljičev »Venček narodnih pesmi iz Slovenskih gorica«. Lepši uspeh bi z zborom dosegel, če bi izbral pesmi, ki bi bolj odgovarjale njegovi številčni moči in če bi zbor, ki je sicer pel brez not, pazljiveje gledal na dirigenta. Cerkveni pevski zbor od Sv. Tomaža (11 ženskih in 12 moških glasov) je imel že večkrat priliko nastopiti pred poslušalci izven cerkve. Spretno ga vodi g. organist Franc Zemljič, ki bo z njim s primerno vztrajnostjo in agilnostjo dosegel še prav lepe uspehe. Podali so nam dr. Schwabovo »Še ena«, pri kateri je končni efekt radi prepočasnega tempa nekoliko trpel; Gerbličevo »Klic pomladni« in Laharnarjevo »Slovan na dan«. Posamezne nastope je zaključil domači velikonedeljski cerkveni pevski zbor (13 ženskih in 9 moških glasov). Vodil ga je prejšnji velikonedeljski g. organist Albin Skok, ki je pesmi naštudiral in k temu nastopu prišel iz svojega novega službenega mesta v Prelogu. Zbor je zapel Premrlovo »Z glasnim šumom s kora«, Adamičev »Oktoberski mrak« in narodni »Potrkan ples« v Žirovnikovi prireditvi. Velikonedeljski zbor je že znan po svojih nastopih doma in drugod. Poje pazljivo in navdušeno, zveni ubrano in polno. Dirigent je izvežbal zbor prav dobro. Vendar se ne morem ubraniti utisa nekakšne vihravosti tako pri dirigiranju kakor tudi pri izvajanju. Zlasti zadnji dve pesmi sta bili vzeti prenašlo, kar je škodovalo končnemu efek-

še in sveti grob. Vodjo brezbožnikov pri podiranju Hakima Sada so linčale ljudske množice. Na to ljudsko postopanje je odgovorila sovjetska vlada s tem, da so postrelili 60 turških seljakov in odvedli večje število njihove duhovščine v Sibirijo. Kljub najbolj krutim vladnim ukrepom so boljše viški brez moči vočigled probujajoči se ljudski sili, ki si ne pustijo v prah pogaziti verskih svetinj.

Svojevrsten samomor.

Po sporočilu iz ogrskega mesta Debrecin se je lotil tamkaj adnoklat dr. Körösy redkega načina samomora. Z vso močjo se je zaletel s sabljo tako,

dvignili pri velikih vratih in se lotili groba, ki bi naj oznanjal poznim rodovom, da počiva v hramu žalostne Matere božje Marijin sinko. Mladec je dal življenje za rešitev od Krucev oblegane župnije Sv. Miklavža.

Obleganci so molili celo predpoldne in kazali najglobokejšo hvaležnost rajnemu Frančeku v iskrenem pogovoru z Bogom in Marijo. Pri spuščanju trupla v grob je prišla še g. župnika bridkost za grlo, da niti poslednjih pogrebnih molitev ni iztiščal na glas iz sebe, kaj šele, da bi bil zmogel poslovilni govor!

Solze vseh zbranih Miklavčanov so pokropile blagoslovljeno zemljo, pod katero je pričel z odpočitkom mladenič, kojega mlado truplo sniva v hramu božjem, njegova duša se pa že raduje Marijinega in božjega obličja!

Pozna noč se je podila po Jeruzalemskem hribu, ko so ostavili zadnji pogrebci Marijino cerkvico, se razšli na straže in k počitku — —

Na večer po preprečenem mučenju blagopokojnega Frančka so končali Krucci zakop in uravnavo topov. Takoj zjutraj so pričeli z obstreljevanjem jeru-

zalemskega tabora. S treh sosednih postojank, s katerih so stražili s svojimi žreli kanoni, so otvorili ogenj na hrib žalostne Matere božje. Lotili so se uničevanja nasipov, ki so slabo kljubovali udarom granat.

Sikanje in raztreski granat s silovitimi poki so vplivali plašljivo na ženske ter otroke. Oplašene družine so zbežale po prvih udarih izpod zemlje in se zatekle v hram žalostne Matere. Čeravno se je streslo svetišče pri vsakem udaru izstrelka do temelja, se je čutila trepetajoča čreda neborcev tukaj povsem varno. Še g. župnik je moral med matere ter mladež in tedaj je utihnil jok in stok kljub potresu obstreljevanja. Miklavške sirote so molile skupno na glas, zavedajoč se resne nevarnosti, da bi porušila prva dobro namerjena granata cerkev in pokopala pod ruševinami pribežnike in iz dna srca z najtrdnješo vero moleče Marijine čistilce. Topovi so grmeli svojo strašno pesem. Zakopi so se polnili z zemljo. Nekaj ranjenih je poiskalo pomoč pri Vidi. Ob Marijino cerkvico so ni o...knili niti eden strel. Ali so prizanašali topničarji svetišču, ali ga je ščitila nebeška Mati s svojim plaščem? Kdor je prestopil cerkveni